Р Е Ш Е Н И Е
№ 3107

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11595** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.С чл.106,ал.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на М. И. В. от [населено място] срещу Заповед №4196/30.10.2013 година на Директор на Агенция“ Митници“ с която последният прекратил служебното правоотношение на М. И. В. на основание- чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед.Твърди се,че същата е издадена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила ,тъй като в същата не е посочена датата, от която се прекратява служебното правоотношение. Посочва се още, че длъжността Директор на Дирекция“ продължава да съществува, като изменение в У. правилник не е извършвано. Твърди се още, че заповедта не съответства и на целта на закона, тъй като Директор на Агенция“ Митници“ се е саморазправил с нея. Иска се отмяна на заповедта и се претендират и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващият-М. И. В., редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК, се явява лично и с адвокат Т., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на сторените по делото разноски. Съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Директор на Агенция“ Митници“, редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Й. и Й.,

редовно упълномощени, които оспорват жалбата като неоснователна и молят да бъде отхвърлена. Заявяват претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на подадената жалба развиват и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, ,че със Заповед за прекратяване н служебното правоотношение № 190/13.03.2009 година на Директор на Агенция“ Митници е прекратено служебното правоотношение на М. И. В. на длъжност Директор на Дирекция в Централно митническо управление,Дирекция“ Административно-правно и информационно обслужване“, считано от 04.04.2009 година.

С Решение № 92/04.02.2010 година ,постановено по дам. Дело № 2524/2009 година по описа на АССГ е отменена цитираната заповед на Директор на Агенция“ Митници“,а с Решение № 20/03.01.2011 година ,постановено по адм. дело № 4759/2010 година по описа на ВАС на РБ е оставено в сила решението на АССГ.

Със Заповед № 203/14.01.2011 година на Директор на Агенция“ Митници“, оспорващата М. И. В. е възстановена на длъжността- Директор на Дирекция“ с ранг четвърти старши в Централно митническо управление,Дирекция“ Административно правно и информационно обслужване, считано от 14.01.2011 година .

Със Заповед № 1575/21.03.2011 година на Директор на Агенция“Митници“ е наредено М. И. В.– Директор на Дирекция в Централно митническо управление да изпълнява служебните задължения на Директор на Дирекция“ Административно обслужване, считано от 22.03.2011 година до завръщане на отсъстващия държавен служител.

Със Заповед № 6472/11.07.2012 година на Директор на Агенция ,, Митници“ М. И. В. е преназначена на длъжността Директор на Дирекция в Агенция“ Митници“ към Централно митническо управление , считано от 01.07.2012 година.

От приложения на лист 528 от делото Трудов договор № П-204/30.08.2013 година е видно ,че Крил С. Ж. е назначен на длъжността- Директор на Агенция“ Митници“ за неопределено време ,считано от 02.09.2013 година.

Със Заповед № 4125/12.09.2013 година на Директор на Агенция“ Митници“ считано от 12.09.2013 година е отменена Заповед №1575/21.03.2011 година на Директор на Агенция Митници“, с която на основание чл.84,ал.2 от ЗДСЛ М. И. В. – Директор на Дирекция в Централно митническо управление е определена да изпълнява и служебните задължения на Директор на Дирекция“Административно обслужване в Ц..

На 02.10.2013 година, до оспорващата М. И. В. е изпратено писмо, с което и е предложено с оглед спазване на нормативните изисквания да заеме длъжността- - Заместник- Началник Митница П. и и е указно в тридневен срок от получаване на писмото да уведоми Директора на Агенция“ Митници“..

Писмото е връчено лично срещу подпис на оспорващата на дата 02.10.2013 година.

На 30.10.2013 година, ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 4196, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващата на основание чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващата на дата 30.10.2013 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства описани в 13 броя папки приложения.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за отстраняване от работа на за процесуално допустима,подадена в преклузивния двумесечен срок по чл.140,ал.1 АПК/ предвид обстоятелството, че в нея не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвана/, подадена е от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните :

Оспорената заповед №4196/30.10.2013 г.,с която Директор на Агенция" Митници", е прекратил служебното правоотношение на М. И. В. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение,дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Доказателствата по делото сочат, че оспорената заповед е издадена от орган по назначаването-това е- Директор на Агенция"Митници", на когото изрично разпоредбата на чл.6,т.5 от У. правилник на Агенция"Митници"е предоставила правото да назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях и в този смисъл ,той е орган по назначаването. Между страните няма спор, че към датата на издаване на заповедта, функциите на Директор на Агенция „Митници" са се изпълнявали от лицето К. Ж.-Директор на Агенция „Митници", за което по делото се съдържа и Трудов договор.

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. Неоснователен е доводът на оспорващия, че заповедта не е мотивирана, защото при казаното по- горе, ЗДСЛ като специален закон предвижда изрични реквизити за заповедта, и не въвежда изискване органът по назначаването да посочи конкретни мотиви защо съкращава длъжността, още повече, че какви структурни промени ще предприеме в администрацията, е преценка за целесъобразност на органа по назначаването и не може да бъде предмет на съдебна проверка.

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби, но е нарушил материално правните разпоредби на ЗДСЛ.

Доказателствата по делото сочат,а и страните не спорят,че със Заповед № 203/14.01.2011 година/ въз основа на Решение № 20/03.01.2011 година по описа на ВАС, оспорващата В. е възстановен на заеманата преди прекратяването и длъжност-Директор на Дирекция в Ц.,Дирекция"Административно-правно и информационно обслужване,считано от 14.01.2011 година.Впоследствие със Заповед № 1575/21.03.2011 година на оспорващата В. е възложено да изпълнява служебните задължения на Директор на Дирекция" Административно- обслужване", считано от 22.03.2011 година до завръщане на заместваният служител. На 11.07.2012 година

,оспорващата е преназначена на длъжност- Директор на Дирекция“в Централно митническо управление без да е посочена конкретно Дирекцията и мястото на работа ,където същата следва да осъществява функциите си. Наред с това, след завръщане на заместваният държавен служител ,Директор на Агенция“Митници“ на 12.09.2013 година отменил заповедта ,с която оспорващата е замествала отсъстващия държавен служител и впоследствие на дата 30.10.2013 година е издадена оспорената заповед, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващата на заеманата длъжност- Директор на дирекция в Агенция „Митници“.

От приложеното длъжностно разписание на Агенция „Митници“ действало към дата 23.08.2013 година е видно, че числеността на Общата администрация в Агенция „Митници“ е 138 щатни бройки,а с длъжностното разписание от 28.10.2013 година общата численост на Общата администрация е намалена на 137 щатни бройки. Но това от своя страна не може да доведе до реално съкращаване на длъжността на оспорващата, защото на първо място, на нея не и определено конкретно на коя Дирекция е станала Директор и то към дата 11.07.2012 година. На второ място, в длъжностното разписание, действащо към дата 28.10.2013 година има длъжности-Директор на дирекция в Агенция“Митници“,но всички те са на конкретна Дирекция-Дирекция- Правно- нормативна“,Дирекция„Административно обслужване“и др.По отношение на оспорващата не е ясно на коя Дирекция е станала Директор през 2012 година и от това длъжностно разписание също не може да се установи коя точно бройка на коя Дирекция е съкратена. Обстоятелството,че по време на заместването на Директор на Дирекция“ Административно обслужване ,оспорващата е изпълнявала тези функции ,също не може да доведе до извода, че в Дирекция“ Административно обслужване е имало две щатни бройки- Директор на Дирекция.Напротив, имало е една щатна бройка,заета от лице ,което е излязло в отпуск по майчинство и на оспорващата и е възложено да изпълнява функциите на Директора на Дирекция“ Административно обслужване със Заповед от 21.03.22011 година до завръщане на заместваният служител. При това положение изобщо не ясно каква длъжност реално е изпълнявала оспорващата ,на коя Дирекция е била Директор, за да може да се прецени има ли и какво съкращаване на длъжността..Легално определение на понятието "Длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г./.Съгласно сочената разпоредба "Длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б. или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". От така очертаната дефиниция е видно,че "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и отсъствието на което и да е от тях, води до липса на основание за съкращаване на длъжността.

В настоящия случай и от събраните доказателства, не може да се установи на първо място и при казаното по- горе- каква длъжност реално е заемала

оспорващата ,на коя Дирекция е била директор, за да се прецени има ли съкращаване на длъжността. На второ място,в случая изобщо съкращаване на длъжността-Директор на Дирекция в Агенция „Митници“ изобщо няма, защото за да е налице съкращаване на длъжността ,то същата следва де е съществувала преди прекратяване на служебното правоотношение и след тази дата и в утвърденото ново длъжностно разписание, длъжността да не съществува като нормативно определена позиция и като система от функции ,задължения и отговорности. Обстоятелството ,че органът по назначаване е бил длъжен по силата на съдебното решение да възстанови служителя на заеманата преди прекратяването му длъжност, не води до извода,че той законосъобразно е упражнил правомощието си да прекрати служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ-поради съкращаване на длъжността, защото такова изобщо няма.За съкращаване на длъжност би могло да се говори, ако в конкретния случай длъжността, на която е преназначена оспорващата на дата 11.07.2012 година с посочване на Дирекцията, на която е станало Директор, и в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не е посочена отново дирекцията,респективно на това ,тази дирекция да не съществува вече или пък длъжността ,която е заемала оспорващата също вече да не съществува. От казаното е видно, че реално съкращаване на длъжността на оспорващия няма/ защото не може да съкратиш една щатна бройка, без да си посочили конкретната дирекция, преназначаваш служителя и без реално да са му възложили конкретни задължения по служебното правоотношение.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед не отговаря на условията за редовно действие на административните актове ,което предпоставя отмяната и.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди сумата от 500 лева-заплатено възнаграждение за адвокат. Що се касае да направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от страна на процесуалните представители на ответника по оспорването в писмените бележки ,то настоящата съдебна инстанция намира същото за недопустимо, защото крайният момент ,в който може да се направи възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е устните състезания, а не писмените бележки ,депозирани на дата 24.04.2014 година и в този смисъл процесуалното бездействие на процесуалните представител в съдебното заседание проведено на дата 15.04.2014 година не може да бъде санирано чрез последващо несвоевременно депозирано възражение за прекомерност в писмените бележки.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №4196/30.10.2013 година на Директор на Агенция“ Митници“ с която последният прекратил служебното правоотношение на М. И. В. на основание- чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ” ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. В. ОТ ГР. П. СУМАТА ОТ 500 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА АГЕНЦИЯ” МИТНИЦИ”.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.
РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

АДИМНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: